

בית משפט השלום בחיפה

17 מאי 2013

ת"א 12-06-54369 ירון אופיר מהנדסים
בע"מ ואח' נ' פרל ואח'

בפני כב' השופט א. סלאמה, סגן נשיא

מבקשים

1. מרוס פרל

נגד

משיבים

1. ירון אופיר מהנדסים בע"מ

2. מנורה מבטחים ביטוח בע"מ

החלטה

1. בפניי בקשת המבקש/ הנתבע מס' 1 לביטול צו עיקול זמני שניתן ע"י כבוד הרשמת הבכירה גילה ספרא - ברנע, בהחלטתה מיום 16/7/12. העיקול הוטל על זכויות המבקש אצל המחזיקים כמפורט בהחלטה והוגבל לסך של 1,000,000 ₪. עד כה, התקבלו תשובות המחזיקים 1 (מינהל מקרקעי ישראל), 4 (בנק הפועלים בע"מ) ו- 5 (כלל חברה לביטוח בע"מ).

2. עסקינן בתביעה בסך 2,000,000 ₪ שהגישה המשיבה נגד המבקש ונגד מנורה חברה לביטוח בע"מ (להלן: "מנורה") במסגרתה טענה לרשלנות המבקש, כטכנאי מחשבים, בכל הנוגע לטיפול בגיבוי מסמכים והרחבת נפח האחסון במחשביה.

רשלנות זו, כך לפי המשיבה, הביאה למחיקת קבצים רבים ללא יכולת שחזור וכתוצאה מכך נגרמו לה, לטענתה, נזקים כמפורט בתביעה; פגיעה במוניטין, אובדן שעות עבודה, שעות עבודה לשחזור חלקי של מסמכים ועוגמת נפש.

3. במסגרת הגנתו, הכחיש המבקש את הרשלנות שיוחסה לו, טען שפעל כפי שנותן שירות סביר היה פועל בנסיבות העניין ושהאירוע נשוא התביעה אירע, אם בכלל, כתוצאה

בית משפט השלום בחיפה

17 מאי 2013

ת"א 54369-06-12 ירון אופיר מהנדסים
בע"מ ואח' נ' פרל ואח'

מרשלנות המשיבה עצמה ו/או מי מטעמה ו/או בשל תקלה שאינה באחריותו (העדר קשר סיבתי). המבקש טען גם לאי הוכחת נזק.

4. בדיון בבקשה שהתקיים בפניי, שמעתי את המצהיר מטעם המשיבה, מר אלכס שוחט, את נותן חוות הדעת מטעמה מר רן לוינסון ואת המבקש עצמו.

דיון והכרעה

5. לאחר שנתתי דעתי לעדויות, למסמכים, לכתבי הטענות ולטיעוני הצדדים ובאי כוחם, שוכנעתי כי **דין הבקשה להתקבל** וכי יש להורות על ביטול צו העיקול.

6. בהתאם לתקנות 362 (א) ו- 374 (ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "התקנות"), רשאי בית המשפט ליתן צו עיקול זמני אם שוכנע, על בסיס ראיות מהימנות לכאורה, בקיומם של שני תנאים מצטברים; קיומה של עילת תביעה וחשש סביר שאי מתן הצו יכביד על ביצוע פסק הדין.

בנוסף, על בית המשפט להביא בחשבון שיקולים של איזון נזקים, תום לב ומידתיות (תקנה 362 (ב) לתקנות).

הגם שעסקינן בבקשה לביטול עיקול זמני, הנטל לשכנע בקיומם של התנאים הנ"ל מוטל על כתפי מבקש העיקול (ראו: רע"א 8420/96 דן מרגליות נ' משכן בנק הפועלים למשכנתאות בע"מ, פ"ד נא (3), 789, 800).

7. בכל הנוגע לעילת התביעה, אין המדובר בשלב זה במבחן מעמיק ודי בקיומה של עילת תביעה לכאורית המצריכה בירור. עם זאת, הפסיקה הכירה בזכותו של מבקש ביטול העיקול לטעת ספק בצדקת/סיכויי התביעה ובאופן כזה שיצדיק את ביטול העיקול הזמני.

"כלומר, אפילו הוטל העיקול כדין, הרי אם הצליח הנתבע לעורר (בדיון בבקשה לביטול) ספק בסיכויי התביעה להצליח, יש לבטל את צו העיקול. אין להטיל על הנתבע מעמסה של עיקול נכסיו, כאשר קיים ספק, או ספק ניכר, אם אכן יצליח יריבו בתביעה נגדו..." (אורי

בית משפט השלום בחיפה

17 מאי 2013

ת"א 54369-06-12 ירון אופיר מהנדסים
בע"מ ואח' נ' פרל ואח'

גורן, סוגיות בסדר דין האזרחי, מהדורה עשירית, בעמוד 570, הערה 114 והפסיקה המאוזכרת שם).

8. בנסיבות המקרה דנו, סבורני, כי עלה בידי המבקש לטעת ספק ניכר בעילת התביעה, הן בנוגע לרשלנות המיוחסת לו והן בנוגע לנזק שכביכול נגרם כתוצאה ממנה ולמען הסר ספק, יובהר, כי אין במסקנתי זו משום קביעת עמדה נחרצת באשר לתביעה גופה, אלא ככל שהדברים נדרשים להכרעה בבקשה זו בלבד).

9. כך, הוטל ספק לגבי הטענה לפיה שימש המבקש אחראי על תחום הגיבויים בחברה, זאת על רקע טענת המבקש כי מעולם לא נחתם חוזה שירות בין הצדדים.

אמנם, אין חולק, כי המבקש סיפק שירות עבור המשיבה בענייני מחשוב משך תקופת ארוכה, ובכלל זה מכירת ציוד והתקנתו, טיפול בתקלות, עריכת נהלי גיבוי ואף הדרכות/סיוע לעובדי המשיבה בעניין זה. ואולם, ספק אם שירות זה כלל אחריות על תחום הגיבויים, בבחינת בדיקת ביצוע פעולת הגיבוי בפועל ואו מתן אחריות בעניין זה, כפי הנטען ע"י המשיבה.

10. ספק זה מתעורר, בין השאר, בשים לב לנוהל הגיבוי משנת 2009, ממנו עולה שעובדת בשם חנה מונתה להיות אחראית הגיבוי בחברה ("בשלב זה חנה מונתה להיות אחראית הגיבוי בחברה. בקרה שבועית ע"י ירון אופיר. בקרה חודשית – ע"י מרום פרל"). דברים אלה עולים בקנה אחד עם טענת המבקש לפיה תחום הגיבויים היה באחריות המשיבה.

בהקשר זה, העיד המבקש; "...ישבתי עם הגב' חנה שולנר, מהנדסת, עשיתי לה הדרכה, הראיתי לעוד עובדים כיצד מגיעים למערכת הגיבוי וכיצד מוציאים משם קבצים. מערכת הגיבוי יושבת אצלם במשרדים היכן שהשרת יושב שגם הוא במשרדים שלהם בטכניון. מבחינתי אין שינוי הקונצפט הזה... יש להבין דבר נוסף אני לא רואה את המערכת ביום יום אסור לי לבדוק את המערכת, אני עובד על בסיס בנק שעות, שיש פנייה אליי אני בא ובודק... הם עשו תכתובת פנימית ביניהם על מנת לסדר את מערכת הגיבוי ביניהם, אם היה שינוי לא ידעתי מזה" (עמוד 18 לפרוטוקול הדיון).

ודוק, העובדה שהנוהל עצמו נכתב ע"י המבקש ואו כי המבקש הדריך מי מעובדי המשיבה כיצד להגיע למערכת הגיבוי, אינה הופכת, כשלעצמה, את המבקש לאחראי על המערכת.

בית משפט השלום בחיפה

17 מאי 2013

ת"א 54369-06-12 ירון אופיר מהנדסים
בע"מ ואח' נ' פרל ואח'

11. בכגון דא טענה המשיבה, כי מדובר בנוהל שאינו רלוונטי למועד האירוע נשוא התביעה, שכן תוכנת הגיבוי שהייתה מותקנת אז בשרת, הוחלפה, והפעולות אשר נדרשו מעובדי המשיבה לפי הנוהל כבר לא היו רלוונטיות (בשנת 2010 על השרת הייתה מותקנת תוכנה בשם "גוד סינק", בעוד התוכנה ששמה "ריפלקט מקריום", המוזכרת בנוהל, כבר לא הייתה על השרת).

המבקש, לעומת זאת, טוען, כי מבחינתו הנוהל משנת 2009 נמשך עד שנתבקש להכין אחד חדש ("אחד חדש" הכוונה לנוהל שנתבקש להכין בשנת 2012, לאחר האירוע נשוא התביעה. ראה עדותו בעמוד 17 לפרוטוקול הדיון).

בין אם הנוהל משנת 2009 רלוונטי לאירוע נשוא התביעה, באופן מלא ו/או חלקי, ובין אם לאו (איני רואה צורך להכריע בשאלה זו לצורך הכרעה בבקשה דנן), די בכך שהוא מעלה סימני שאלה באשר לאחירות הנטענת של המבקש בנושא גיבוי המסמכים/הקבצים.

12. באשר לפעולת הרחבת נפח האחסון בשרת - היא האירוע נשוא התביעה - אין חולק כי הפעולה עצמה בוצעה ע"י המבקש, אלא שגם כאן מצאתי כי עלה בידי המבקש לטעון ספק ברשלנות שיוחסה לו בביצוע הפעולה.

13. בתמיכה לטענותיה בעניין זה, הגישה המשיבה את חוות דעתו של רן לוינסון (להלן: "המומחה") מיום 7/6/12. אלא, שמחקירת המומחה, עולה שהלה לא בדק את דיסק הגיבוי, הגם שהינו צמוד פיזית לשרת ולא בדק אם ניתן לשחזר את החומר (לטענתו נתבקש לחוות דעתו על נושא השרת בלבד ולא התבקש לבצע בדיקות אלו).

המומחה העיד, כי מתכתובות שקיבל עולה "שאי אפשר לשחזר את החומר. הקבצים פגומים". עם זאת, משהופנה לנספח ז' לכתב ההגנה (דו"ח של חברת טיק טק טכנולוגיות בע"מ, שעניינו סיכום תהליך השחזור מתאריך 19/12/11), העיד כדלקמן (עמוד 10 לפרוט' הדיון):

"ש. האם אתה יודע לאור נספח ז' מה נפח המידע המשוחזר?
ת. 914 גיגה.

בית משפט השלום בחיפה

17 מאי 2013

ת"א 54369-06-12 ירון אופיר מהנדסים
בע"מ ואח' נ' פרל ואח'

ש. כאשר כמה אחוז מהדאטא שוחזר?

ת. בין 90 ל- 99 אחוזים.

ש. לביהמ"ש: מתי זה. באיזה שלב?

עו"ד בר אילן:

זה דיסק הגיבוי הנוסף שהמומחה לא בדק.

בהמשך חקירה:

ש. לביהמ"ש: אני מבקש שתסביר לי בלשון פשוטה. 90 עד 99 אחוז מהחומר משוחזר?

ת. ככה כתוב פה. אני מניח שהכוונה היא לנפח של קבצים ולא דווקא ליכולת לפתוח אותם, אבל זו הנחה שלי.

ש. לביהמ"ש: ומי אמר ללכת לנסות לפתוח אותם. אתה האיש, לא?

ת. אני נתבקשתי לחוות דעתי על נושא השרת בלבד. לא נתבקשתי לפתוח את הקבצים או לנסות לשחזר אותם (ההדגשות אינן במקור).

14. המשמעות של דברים אלה ברורה, ולפיה, בשלב זה, אין לשלול את האפשרות כי עד 99% מהקבצים שוחזרו, דבר אשר לכאורה משמיט את הבסיס מתחת לתביעה. ודוק, נטל ההוכחה בדן רובץ על שכמה של המשיבה, ואם המומחה מטעמה לא ביסס את הטענה לאובדן הקבצים ולהעדר היכולת לשחזרם, הספק פועל בנקודת זמן זו לטובת המבקש שעותר לביטול העיקול (ויוצין, כי אין בתכתובת הדוא"ל, מ/ב, 5, כדי להוכיח אחרת מבחינתה של המשיבה).

15. כאן יצוין, כי לצדדים טענות מטענות שונות לגבי פעולת ההרחבה שבוצעה ע"י המבקש. לצורך הכרעה בבקשה דן, איני רואה צורך להיזקק לכלל הטענות, שברובן הינן טענות שבמומחיות, ודי בהתרשמותי הכללית מהחומר שבתיק ושמייעת העדויות הנ"ל, לפיה, עלה בידי המבקש לעורר ספק ברשלנות המיוחסת לו ע"י המשיבה.

16. זאת ועוד, גם בנוגע לרכיב הנזק שהינו יסוד מיסודותיה של עילת הרשלנות, קיימת בעייתיות לא מבוטלת בשלב זה של הדיון, בשים לב לראיות שהונחו בפניי, וליתר דיוק, להעדר ראיות כאלה.

אמנם בתצהירו פירט העד מטעם המשיבה מר אלכס שוחט את הנזקים שנגרמו כביכול למשיבה, אך בהעדר כל ראיה תומכת לעניין הפרת התחייבויות כלשהן מצידה של המשיבה בעקבות האירוע הנטען, אי עמידה בלוחות זמנים, הפסדי ממון כתוצאה מאובדן חומר,

בית משפט השלום בחיפה

17 מאי 2013

ת"א 12-06-54369 ירון אופיר מהנדסים
בע"מ ואח' נ' פרל ואח'

התראות או תלונות שהופנו כלפיה, תשלום בפועל עבור שחזור של חומר או חוות דעת חשבונאית בנוגע להפסדי רווחים או הכנסות, אין לומר כי עדותו של שוחט (עדות יחידה של בעל דין) קיבלה את החיזוק והתמיכה הנדרשים לה לכאורה.

17. גם באשר לתנאי הנוסף שעניינו החשש שאי מתן הצו יכביד על ביצוע פסק הדין (יסוד ההכבדה), ידו של המבקש על העליונה.

18. ברע"א 8420/96 המוזכר לעיל, נקבע, כי "הדגש במתן צו העיקול עבר איפוא מהצורך לייחד נכסים לשם ביצוע עתידי של פסק הדין, לצורך למנוע שינוי מצבו של המבקש לרעה עד למועד פסק הדין. לענין זה רלבנטית השאלה אם אמנם עומד המשיב להבריח את נכסיו או לעשות מעשה אחר שיש בו כדי להכשיל את פסק הדין ושומה על בית המשפט לבחון את מאזן הנזקים ולשקול את מאזן האינטרסים הקיים בין המבקש לבין המשיב" (ההדגשה אינה במקור).

"ההכבדה על ביצוע פסק הדין נבחנת על רקע נסיבותיו של כל מקרה, בהתחשב בסכום התביעה, ביכולתו הכלכלית של הנתבע ובחשש מהברחת נכסים מצידו...הכבדה אינה אך הוכחת כוונה להברחת נכסים. לעתים, אף גובה סכום התביעה עשוי להיות אות לקיומה. על המבקש עיקול זמני להצביע על "חשש סביר" להכבדה על ביצוע פסק הדין, כפוף לסיכוי התביעה גופה" (אורי גורן, שם, בעמוד 560).

19. לאחר שנתתי דעתי למכלול העדויות, הטענות והראיות, סבורני כי בענייני לא מתקיים יסוד ההכבדה, שעה שהמשיבה לא הביאה ראיות מהימנות לכאורה לקיום יסוד זה וטענותיה בעניין זה נותרו בגדר טענות כלליות ביותר.

בכגון דא, לא הוכח כי בכוונת המבקש להבריח נכסים ו/או לעשות מעשה אחר שיש בו כדי לשנות את מצבה של המשיבה לרעה. רצונו של המבקש לבקש הלוואה לצורך הרחבת עסקו ובשים לב להסבריו בעניין זה ("כתושב רמה"ג ובעל עסק אני רשאי לקבל מענקים והלוואות לטובת הרחבת העסק. דבר שכל עסק בריא צריך לשאוף לעשות..."), אינו יכול לשמש בסיס ולו לכאורה לאותו חשש סביר להכבדה, הוא אינו מהווה אינדיקציה כלשהי להברחת נכסים ולא ברור כיצד מבקשת המשיבה להסיק זאת. מסכים אני עם טענתו של המבקש, כי הישענות המשיבה על נימוק זה, מעידה על חולשת טענותיה בדן.

בית משפט השלום בחיפה

17 מאי 2013

ת"א 54369-06-12 ירון אופיר מהנדסים
בע"מ ואח' נ' פרל ואח'

20. גם בטענות לגבי מצבו הכלכלי המוגבל לכאורה של המבקש אין כדי לשנות את פני הדברים. המבקש השיב תשובות מלאות לשאלות שנשאל בעניין זה מבלי להתחמק ו/או להתחכם, תוך שפירט את נכסיו (עמוד 23 לפרוט' הדיון), ומכל מקום לא שוכנעתי שמדובר במצב כלכלי כזה שמקיים את יסוד ההכבדה הנדרש. יוטעם, כי המחלוקת בין המבקש לבין מנורה לעניין הכיסוי הביטוחי, אינה מעידה דבר לעניין מצבו הכלכלי והחשש מפני שינוי לרעה עד לפסק הדין.

גם גובה סכום התביעה, כשלעצמו, אינו יכול לסייע למשיבה בדן. כידוע, גורם זה אינו מנותק מסיכויי התביעה ומקום בו הוטל ספק בסיכויים אלה, וכך בענייננו, ומשלא הובאה כל ראיה, ולו לכאורה, לפיה בכוונת המבקש להבריח נכסים ו/או התנהלות אחרת שיש בה כדי לשנות את מצבה של המשיבה לרעה, הרי שאין לייחס לגורם זה נפקות כלשהי.

21. באשר למאזן הנוחות והאיזון בין האינטרסים השונים, והרי גם על כך יש לתת את הדעת, לא שוכנעתי כי הכף נוטה לכיוון המשיבה.

בעניין האינטרסים העומדים על הפרק בבקשות כגון דא, חשוב לציין, כי "מאז חקיקתו של חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, שהכיר בזכות הקניין כזכות חוקתית, יש להקפיד הקפדת יתר במתן סעדים זמניים העלולים להתנגש עם עקרונותיו של חוק היסוד. על הסעד שעניינו עיקול זמני...נקבע כי אין ליתן צו עיקול זמני "על דרך השגרה". שומה על בית המשפט לייחס משקל רב מבעבר לאיכות הראיות שיש בהן כדי לתמוך בבקשת העיקול ולכמותן. בבקשה למתן צו עיקול זמני יש לאזן בין האינטרס של התובע להגשים את זכויותיו כפי שייקבעו בפסק הדין, אם זכויות אלו יוכרו, לבין האינטרס של הנתבע שזכות הקניין שלו לא תיפגע. באיזון זה מוענק לאינטרס של הנתבע מעמד עדיף. עדיפות זו נובעת משתי סיבות: האחת, התובע נושא בנטל ההוכחה; השנייה, זכות הקניין היא זכות חוקתית. בעריכת איזון זה, יש לזכור ראשית, שהתובע מבקש להקדים את הפגיעה בזכויות הנתבע עוד לפני שזכה בפסק דין לטובתו..." (אורי גורן, שם, עמוד 561) (ההדגשה אינה במקור).

22. בענייננו, לא מצאתי כל סיבה ו/או הצדקה להעדיף את אינטרס המשיבה על פני אינטרס המבקש, אשר זוכה, בדרך כלל, למעמד עדיף, וכאמור לעיל. בשים לב לאי עמידת המשיבה בתנאי העיקול הזמני, כמפורט לעיל, ולנוק העלול להיגרם למבקש בהשארת העיקולים על כנם, הרי שאין הצדקה לפגיעה מוקדמת בזכויות המבקש עוד טרם בירור התביעה לגופה.

בית משפט השלום בחיפה

17 מאי 2013

ת"א 12-06-54369 ירון אופיר מהנדסים
בע"מ ואח' נ' פרל ואח'

סוף דבר

23. השורה התחתונה היא, שמצאתי לקבל את הבקשה ולהורות על ביטול צו העיקול הזמני שניתן על ידי כב' הרשמת ביום 16/07/12.

הוצאות בקשה זו בסך 7,500 ₪ ישולמו בהתאם לתוצאה הסופית.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לצדדים ותבטל את העיקולים.

ניתנה היום, ח' סיון תשע"ג, 17 מאי 2013, בהעדר הצדדים.

א'נאס סלאמה, סגן נשיא